

CICLES i SPORTS

SANROMA

BALMES, 62:—:TELÈFON 1445-A

BARCELONA

DROGUERIA

PRODUCTES QUÍMICS

BARNISSOS, COLORS I PINZELLS

PERE OLIVELLA

Plaça d'En Rius i Taulet, 15 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

FUSTERIA ARTÍSTICA DE

Joan Francolí

MOBLES — DECORACIO

Carrer Vallhonrat, 30 i Olivera, 48
BARCELONA - P. S.

Farmàcia Fàbregas

Centre d'especialitats farmacèutiques
Anàlisis clínics, Sueros i Injectables
de totes menes

TOS curació radical amb les antigues
PASTILLES FÀBREGAS

Sant Domènec, 20 i 22 - Tel. G. 217
BARCELONA-GRACIA

Queviures i Pesca Salada DE

Victor Camprubí

Carrer de Prim, 32
i Frederic Soler, 1

SARRIÀ

ART NOVELL

REVISTA D'ART i LITERATURA

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

Barcelona, NOVEMBRE 1924

PREU 15 cts.

SOLINGEN-PARIS-BARCELONA

CASA FUNDADA PER R. ROCA

JOSEP ROCA

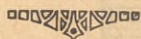
GANIVETERIA DE TOTA MENA

Immens assortit en objectes d'afeitar
i de tocador. - Màquines d'afeitar
(Model especial), fabricació de
la casa. - Taller especial per
a esmolar tota mena
d'eines de tall.

Plaça del Pí, 3 - (Enfront l'església)

MANUEL ESCORSA

TAPISSER

Especialitat
en mobles confortables,
fundes i cortinatjes.

Ripoll, 2. — BARCELONA

Fàbrica de Productes Ceràmics

RAJOLES DE VALÈNCIA

i ARTICLES DE CONSTRUCCIÓ

CASIMIR VICENS

Despatx: Tallers, 72-Teléfon A. 5090

Fàbrica: Carrer Benavent

(prop de la Travessera de Sans)

BARCELONA

Grans, Patates, Palla i Aufals

DE LA

VIDUA d'En ARIZA

CARRER MAJOR, 40

Teléfon 6354-G.

- SARRIÀ -

Taller de Pintura-Decorativa

Papers pintats

GRAU

DIBUIXANT

Passeig de la Creu Coberta, 56

Sucursal: Mercaders, 27

BARCELONA

ANY I

ART NOVELL

NÚM. 11

REVISTA MENSUAL D'ART i LITERATURA

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

BARCELONA novembre de 1924

— Subscripció: Un any 1'70 ptes.

Redacció i Administració: Estruch. 9, btga. Telf. 2055-A

ELS GRANS POETES DE CATALUNYA

Hivern

Fa fret: amb la nevada
blanquejen els carrers
i aboca la teulada
sos caramells primers.
Els arbres del boscatge
tremolen com a vells
i enyoren el fullatge
i aquells esbarts d'ocells.

El vi és calor
bevem!
bevem i de l'amor
l'escalf renovarem.

Tallant com una espasa
fibla per tot el vent,
i glaga a dins de casa
malgrat el foc ardent.
Tos braços i mans blanques
tremolen entorn meu,
igual que dugues branques

que el vent ompla de neu.

El vi és calor
bevem!
bevem i de l'amor
l'escalf renovarem.

Ja vell i sense llabia
el teu rossinyolet
en un recó de gàbia
s'està morint de fred.
I a vida és atzarosa
com la d'aquest ocell:
aprofitem-la, hermosa,
abans no fem com ell.

El vi és calor
bevem
bevem i de l'amor
l'escalf renovarem.

FRANCESC MATHEU

(Del llibre LA COPA)

COMENTARIS

Les Revistes de Joventut

II

No vulgui retreure's per combatre les revistes de joventut, la necessitat d'obres més grans i perfectes per a la formació literària i artística de la joventut.

Tots comprenem que són de necessitat aquestes obres, tots comprenem que representen un gran element formador, però també per això, calen les nostres revistes, puix les primeres activitats dels novells, que per ésser primeres seran imperfectes, sols allí podran mostrar-se i perfeccionar-se.

Hem cregut demostrar la necessitat de les revistes de joventut. Però, ara ve la preguntat interessant: S'ha realitzat aquesta tasca? Les revistes que han sortit complien realment aquestes fi? No, certament, i per això cal que es realitzi, cal que no pugui tornar-se a dir, mirant el exemple de les revistes actuals o antigues, que no són de necessitat.

Quines són, doncs, les condicions que hauran de reunir les revistes de joventut? En primer lloc una visió clara dels seus directors, per a distingir entre les primeres manifestacions de la joventut, que representen un veritable esperit literari o artístic, i els passatemps de desocupats, on el plagi i les imatges usades hi són a tot drap. En segon lloc, una confecció perfecta de la revista. Cal no abusar de determinats emes, de massa poesia. Hi ha una tendència a considerar les revistes literàries com a revistes de versos més aviat. Per això convé estimular la prosa, el conte, els estudis literaris, els comentaris bibliogràfics, d'art, de teatres etc. Combinant totes aquestes manifestacions, sabent posar al seu lloc els dibuixos i gravats, es farà una bella revista.

No deu mancar-hi de tant en tant, la col·laboració de les primeres figures del món literari i artístic, així com la reproducció de les produccions dels Mestres. En aquest sentit veig molt encertada l'orientació d'ART NOVELL.

Heus aquí, doncs, el que s'ha de fer en la part literària: Cal per altra part donar-hi una solidesa econòmica.

Fent una cosa perfecta, no una, sinó vint revistes es sostindran per Catalunya, puix es confessar que avui la joventut, malgrat tot el que es vulgui dir, sent el desig de revistes pròpies i una afició literària i artística gran.

Cal celebrar, per tant, l'activitat que s'ha desplegat en la publicació de les nostres revistes. Tant de bo siguin duraderes i de força eficàcia.

A aquest fi anem nosaltres. ART NOVELL va corregint els defectes que ha tingut i sent la pruja d'un complet millorament, que vol sigui palès el proper any.

Ara doncs que, com dèiem abans, s'inicia la creació de fortes revistes de joventut, hem de celebrar també, la transformació progressiva d'ART NOVELL, que d'aquesta manera creiem que podrà ben bé posar-se al costat de les millors.

Així sia.

TERENCI

Cançó a una nova amiga

*Jo no sé de dolç que hi veig
en la llum de ta mirada,
que em parla d'aquells amors
que la mort se'm va emportar-me.*

*Em recorda aquelles nits
que al dessota l'estelada
al peu del seu finestral
li cantava una corrunda.*

*Entrava poc a poquet
a l'eixida de sa casa.
d'aufràbrega i de clavells
sentia fina alenada.*

*Ella eixia somrient
mig poruga i esglaiada,
gotetes de serent,
li acaronavén la cara.*

*Amorosa deia: amor meu!
demà espera'm a la plaça
em posaré el vestit bo
per puntejar nostra dança.*

*Els diumenges a l'eixir el sol
a l'auba ja l'esperava
i pel corriol amunt
a missa primera anàvem.*

*I em record que per l'aplec
li vaig comprar arrecades,
i al retorn d'aquell camí
que n'hi ha prop de la solana,
em vaig atansar a frec seu
i quan ningú ens mirava
les hi vaig penjar jo mateix
tot besant la seva galleta.*

*Quan a fira vaig anar
li vaig portar una randa,
ella em va dar dar un clavell roig
que avui encara me'l mirava;
i l'he vist tant ple d'encis
com la llum de ta mirada
que em parla d'aquells amors
que la mort se'm va emportar-me.*

VENTURA MASSIP

Pruna d'or

*Oh, la pruna d'or,
fruita regalada,
tota transformada,
plena de color.*

*Oh quin ric tresor,
pruna assoleiada,
cascabell de fada
que rius baix a l'hort.*

*Oh dolça ambrosia
que en la branca pia
t'has omplert de sol:*

*Dòm de ta riquesa,
car ma boca encesa
trovarà consol.*

IU PONS

Enriqueta

A la bona amiga Henriette Bellot

Enriqueta,
campaneta

joguïnosà, que brandant
va ta testa perfumada
la cançó que enjogassada
foll l'Amor et va dictant.

Ets la flò bella i galana
que flori en llunyans vergers,
i que en terra catalana
duus l'ensomni del teu bes.

En mirà ets tota esperança,
en parlà tota dolçò,
tot l'encís del cel de França
viu en tu, divina flò.

Si algún jorn gentil poncella
retornaves al verger
que breçà la maravella
del teu riure joganer.

Eixa flor que jo ta amiga
en ton cor vinc a esfullar
essent lluny, com jo ara, et diga
del teu riure al dolç brandar,

Enriqueta,
campaneta

joguïnosà, que brandant
va ta testa perfumada
la cançó que enjogassada
foll l'amor et va dictant.

No oblidis que si formosa
França et dóna llum i flors
Catalunya generosa
un bell jorn et donà amors.

M.^a DEL CARME NICOLAU

LLETRES DESCLOSES

Poemes de dolor

*Primer poema d'una sèrie de poemes, que
marquen una fita en el camí de la meva
vida, i que me'ls dedico a mi mateix*

Quant estranyaràs que t'escrigui aquesta lletra. — Més, he patit tant, d'ençà que vaig saber-te d'un altre! No t'hauria pas cansat amb cap més lletra, doncs ja sé que res pot torçar les teves intencions — sinó haguessin succeït coses molt greus per a nosaltres dos, i coses que em desclouen els llavis i em fan parlar, encara que les paraules em facin sagnar-los de despit i de vergonya.

Si tot ja serà finit entre nosaltres, per què m'ofereixes un amor que el teu cor no sent? Perquè el teu record torna a martiritzar la meva vida, ara que una pietosa tristesa havia retornat la calma al meu esfereït convuls? Perquè tes sagetes tornen a obrir en el meu pit ferides, que ja eren closes, perquè?

Solsament un amor ver explicaria el teu procedir tan mudable, més, pot el meu cor confiar-hi? Dec confiar-hi? Clarament, em diu que no; més, els meus instints m'arrossegueu altra volta vora teu i amb una atracció espaventable que m'ofega la voluntat i em fa joguina d'un amor que m'enmetzina l'enteniment.

Després de tot, t'estimo; t'estimo encara que no vulgui i t'estimo encara que el pit m'encen paraules que em cremen la gola per a sortir, paraules que sols servirien per a maleïr ton record damnat... t'estimo encara...

Devegades, no sé si escanyar-te entre mos braços, o menjar-te a petons: tan gran és la barreja de sentiments que m'ofega i m'acaronen ensems!

Digues-me per pietat: M'estimes? Diga'm-ho, o no tornis més a mostrar-te'm com d'un temps ençà, tan encisadora.

Pensa que tens una vida pendent dels teus llavis, i pensa també que l'amor — encara que ningú ho cregui — té una fi, molt més encesa i abrusadora que una nit de petons, i ai de tu si encenies en el meu cor un odi que no vol sentir!

Pensa-hi força.

FRANCESC MORAGAS

La innocència i el dolor

Escolteu pare: la mare
s'està en sa cambra dormint,
o potser ho està fingint;
veniu a veure-la, pare.
Es dins d'una caixa estranya
i lluint un ric vestit:
té una creu damunt son pit,
i sa faç pal·lida es banya
amb la llum trista d'uns ciris
que cremen regalimant...
Diguen, en què esteu pensant?
Si és hermosa com els lliris!..
Jamai l'he vista com ara;

tan tranquil és son descans
i tan ajunta ses mans,
que sembla que resi, pare...
—Li has fet un petó, filla meva?
—Un tan sols en mig del front;
i he sentit fred no sé on...
qui sap si en lo cor: la seva
fredor certa angúnia porta
a mon pit i un dubte greu...
—Filleta, preguem a Déu
per ella! Ta mare... és morta!

JOAN RUIZ ALCARAZ

Vora una font

Plau-me la Nàyade que en les recòndites
verdors ombrivols aboca l'àmfora,
amb notes trèmules de flauta idíl·lica
i sangloteig de tòrtora.

Son llit perfuma-li murta aromàtica,
sa ona mai tèrbola gnaiten les driades;
i a sa carícia les pedres rústiques
prenen figures d'agata.

Tot l'ama. Volta-la turba placèvola
d'ocells amb càntiques de varia música;
i amb gust abeurà's-li la cabra discola,
com l'anyelleta cànida.

Fins pura i gèlida per la canícula,
de plers i gràcies la font és pròdiga.

Per què, doncs, trèmula sa veu murmura-li
com un cantar de llàgrimes?

No sé... Més l'ànima per això escolta-la
talment simpàtica perquè és planyívola.
Sembla d'absències parlar, i surant-hi
flors de la vida pàl·lides.

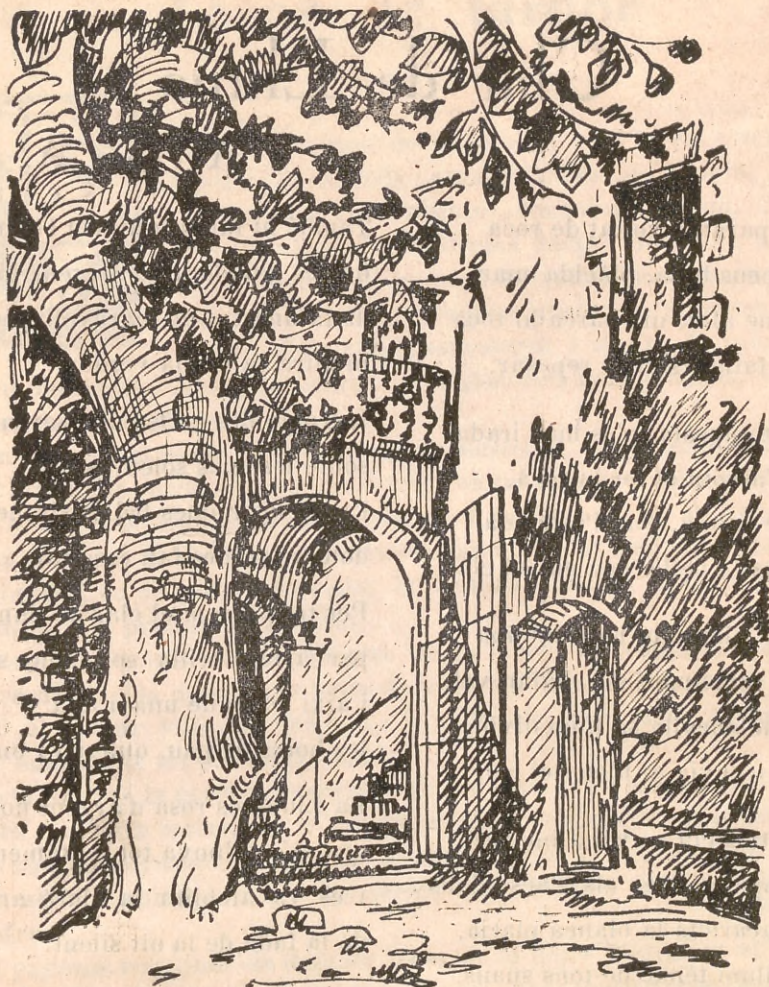
Són les anèmones del cor efímeres,
que l'aura ràpida de la existència
esfulla, i bressa-les l'ona anyorívola,
corrent a mars incògnites...

Oh font, oh Nàyade! ta veu de tòrtora
ja no em diu èglogues, sinó elegiaques,
tendres memòries d'una edat cànida
qui es coronà d'anèmones...

MIQUEL COSTA I LLOBERA, Pvre.

(Del llibre HORACIANES)

APUNT DE JOSEP TORRES

ELS QUE COMENCEN

Clar de Lluna

A l'amic A. Cortés

Vers un paratge voltat de roca
que sos peus besa, plàcida mar,
un dia que altre ma barca hi toca
per mes fatigues anar reposar.

Si quan tampesta, n'és mar irada
perquè l'assota el fer huracà,
en nit de calma, sots l'estelada,
n'és mansa i bella com un cel clà.

La Lluna plena tot ho il·lumina
amb ses raigs pàl·lids, diàfan vel.
Tot ho embolcalla sa llum divina,
i un bes n'envia al blau del cel.

La mar reflecta sa bella imatge
que llampegueja en els ilacs blaus..
mentre acaricia la blanca platja,
amb sa llum tènue de tons suaus.

I així amorosa en la sorra fina
ella hi reposa amb esllanguiment.
Ella hi reposa com una nina
lassa d'amor i de cansament.

També hi fulgura al cel l'estrella
que és guiadora de Septentrió...
de la finestra de maravella,
hi mira sa nítida verdor.

Les nereides en les nits serenes
sobre les ones solen ballar
i prop les roques belles sirenes
dolces tonades fan escoltar.

Per tot passeja el clar de lluna,
per arreu brilla son dolç somris..
i així volen de una a una
les hores de pau, quietud i encís.

La Lluna és rosa d'argent florida
que se'n allunya tot lentament,
i es va afeblint la clarò argentina,
de la fada de la nit silent.

I allà entre boirina se n'arbora
de porpra llum la llunyania;
ve en son carro galopant l'Aurora,
portant missatge del nou dia.

JOAN LLEONART

Jorns de tardor

ACOSTAVA el mes de novembre i la terra començava a sentir els calfreds i esgarrifances de l'agonia.

Havia arribat portant, segons consuetud, diades rúfoles i matinades de broma baixa alternant amb qualque gebrada. El fullatge de color verd esmeragda que adés cubria les branques nuoses dels arbres, s'havia tornat d'un color esgrogueït i terrós, de-prenent-se al més lleu buf de la ventada per a anar a confondre's amb la terra, encara xopa de les darrercs pluges...

Talment com al contacte de la Parca malestruga, en arribar els dies grissos de tardor, la terra restava convertida en un immens cementiri; puix ni s'oïen, com abans, les cantúries melodioses i incomparables de l'ocellada, ni la flaira sanitària de les flors embaumava l'ambient, ni alegrava nostra vista aquell bé-de-Déu de fruits i flors que la Natura pròdiga ens ofrena, anyalment, durant la primavera i l'estiu...

Ja no s'oïen enlloc els sons alegres de la tenora convidant-nos a puntejar la nostra dansa—la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfàn—ni el parlar joïós de donzelles i jovincels (com adés al tornar dels aplecs) embadalida tot el nostre ésser.

Havia arribat la tardor precursora de l'hivern que s'atansava a passes gegantines i un deix melangiós, com una mena de migranya, planava arreu...

Els xiscles ploricois de l'oreneta, acomiadant-se de son niu per a emprendre son anyal romiatge cap a les terres assolellades, donava més tristesa al quadre.

Els pagesos recullien els darrers fruits de la mare Terra; el vi sangonent bullia a les tines; el daurat forment i el ségol bru omplenaven saques i canats; les riquíssimes trumfes geien al pregon de les sitges; les grogues panotxes de blat-de-moro tot just espallonades amagaven els sostres i ornaven les baranes dels balcons; les pomes clapejades d'or i grana, les sucoses peres, els ensucrats raïms, fruites de tota mena havien estat recollides; puix calia evitar que s'ho mengés, golafre, una fredorada primerenca i perxò ara ho arreglegaven per conservar-ho curosament, les pageses aixerides, les baumoses

flors camperoles, els àngels de la llar, les entenimentades mestresses catalanes, feinejadores i polides...

Encara, çà o enllà, es veia qualque figuera feconda, ofrenant nos els seus fruits de porpra o bé alguna parra escaducera de fruit tardà; més els arbres que s'anaven despullant de la seva rica vesta i l'humitat que als matins i vespres es ficava pels trossos, deien clarament la metamòrfosi que anava sufrint la naturalesa.

Bentost la neu i la gebra cobririen, amb son mantell d'albor sens màcula, bòscos, camps i masies i la gent enfredorida tindria que arraulir-se al voltant de la llar.

Per l'ubaga frescal creuava un remat que infonia damunt totes les coses una pau d'ègloga. Un pastor taratlejava una corrandà de caient popular. Rera la muntanya més alta apareixia el disc argentat de la Lluna i a son entorn, com una gran ambosta de pedreria, una munió de fulgents estels. En els campanars dels pobles veïns, les clotges sonores extremien l'aire amb les notes clares, dolces i melangioses del toc d'oració...

LLUÍS G. BOVER

(Fragment de la novel·la «La Dissortada», de publicació imminent).

LES REVISTES

L'AVANÇADA. - Revista de Joventuts

Hom ha notat amb molta raó, la fredor i melancolia de les joventuts d'avui dia.

L'afany de lluita i l'ardidesa pròpia no es veuen enlloc. No manca «la flamarada intensa de les joventuts enceses»?

Tenim al davant el primer número de «L'Avançada» i restem satisfets. Heus aquí un grup de joves que venen a realitzar bella tasca: la de despertar a la joventut massa sèria, massa envellida.

«Enyorem l'escalfor de la tragèdia guimeraniana, dita en els versos perfectes de avui. Voldriem l'escomesa ardida i la polè-

mica oberta i punxant», diu la «Motivació».

Format ample, coberta senzilla i elegant, un vaixell que és tot un símbol al mig, impressió clara, heus aquí les qualitats externes de la nova revista.

Els articles interessants i d'actualitat literària. Sols trobem que hi manquen, temes d'art, comentaris d'exposicions, polèmica artística.

Corresponem afectuosament a la salutació que dedica a la premsa catalana.

ROC

ELS TEATRES

ROMEA.—Estrena de «Les noies enamorades» de N'Avelí Artís.

Veus aquí un divertit sàinet que ha constituït un nou èxit per la notable companyia del Teatre Català.

Un senzill argument dóna lloc a dos actes—un de llarg i un de curt—en què el públic no para mai de riure. El primer sobretot es fa molt interessant i està molt ben construït. I si bé en el segon decau una mica l'acció, al segon quadro torna a interessar.

L'obra es desenrotlla entre gent de barris vells de nostra ciutat.

L'interpretació fou excel·lent, sobretot per part de les senyores Morera, Baró, Xartart, Gómez, etc. i dels senyors Montero, Daví, Lluelles, Aymeric i Galceran.

En conjunt una obra ben escrita, agradable i que durarà força temps al cartell del Remea.

—S'han donat al mateix Teatre, algunes representacions de les obres del Mestre, «Terra Baixa» i «Maria Rosa» en l'interpretació de les quals la Vila i en Daví s'ens mostren els grans actors que tots coneixem.

També s'han representat «La senyora Marieta» de l'Iglesias i alguns sàinets d'en Ru-sinyol.

El públic—que sap apreciar el que és bo—omplint diàriament el Teatre.

A.

COMEDIA.—«Jocs d'enamorats» de N'Alfons Maseras.

En aquest simpàtic teatre de Gràcia, tingué lloc l'estrena de la primera obra escènica del conegut escriptor N'Alfons Maseras. Hom nota en «Jocs d'enamorats» una excessiva llargària. Quatre actes té que ben bé podien ésser reduïts a dos, puix arriba l'obra, en certs moments a cansar un xic. No desmereix, però, en res aquesta estrena, el prestigi literari d'En Maseras, cosa per altra part explicable pel canvi que representa a un no-

vel·lista, de son gènere habitual a les obres de teatre.

L'interpretació acurada, pels bons elements de la «Comedia».

C.

EXPOSICIONS

A les Galeries Laietanes hem pogut admirar una bella font de pedra del notable escultor En Pere Jau, destinada a «La Fontana» de Collsacabra.

—L'artista terrassenc Na Teresa Romero exposa una col·lecció de guaixos i olis a les Galeries Dalmau.

—N'Olaguer Junyent, el pintor escenògraf, ha inaugurat una exposició de notes de viatge a les Laietanes.

—Hom ha vist també exposades a la Llibreria Catalònia, unes interessants reproduccions artístiques en color i unes proves de aiguaforts colorits d'originals de Matisse i Picasso i signades pels autors.

L'HOMENATGE A MOSSÈN COSTA I LLOBERA

El passat diumenge dia 26 d'Octubre a la vila nadiua del gran poeta—Pollensa—tingué lloc un homenatge a la figura eminent del canonge mallorquí Mossèn Costa i Llobera, que fa dos anys ens deixà i que fou una de les figures de més relleu de la moderna poesia catalana.

Nosaltres des d'aquestes humils planes hem volgut associar-nos a l'homenatge a aquest poeta al que avui els joves—com ha dit encertadament en Sagarra—«no diré que desconeuguin l'obra d'aquest gran home, però si m'atreveiria a afirmar que la tenen un bon xic oblidada i no l'estimen pel que val», reproduïnt una de les poesies del llibre «Horacianes», una de ses més grans obres.

Feu comprar als amics ART NOVELL

Els nostres projectes

Com anunciàvem el passat número, preparem pel proper any, diverses millores en la nostra revista.

Podem avançar que augmentarem el format actual, el nombre de planes i la qualitat del paper de les cobertes i interior.

Noves seccions, que ja anunciarem, introduïrem a la revista, no sols per a tenir al corrent als llegidors del moviment literari, sinó que els informarem dels teatres, d'exposicions, de dansa, etc.

Al costat de les signatures novel·les—el nostre objecte—volem que hi col·laborin les primeres figures catalanes.

ART NOVELL, revista de joventut, apareixerà el proper 1925, completament transformat.

ELS LLIBRES

Darreres aparicions

«Elegia», poemes de Josep M.ª López Pico.

«Històries i fantasies», de E. Martínez Ferrando (Editorial Catalana-Biblioteca literària).

«De la brevetat de la vida», «De la vida benaurada», «De la providència», de L. A. Sèneca, traducció de Mossèn Carles Cardó (Editorial Catalana-Fundació Bernat Metge).

«El pecat de la Novícia» i altres contes, de Joan Badia.

«Una flor vora el camí» (novel·la), de Josep M.ª Folch i Torres.

EN PREPARACIÓ

«Facècies», proses de Tomás Roig i Llop.

L'oci del filòsof» (contes) i «Les intimitats del Duc Cavaller», de Cristòfor de Domènech.

Pro monument Guimerà

Hem obert una llista de subscripció pro monument del gran poeta, destinada a engrandir la oberta per «La Publicitat».

Convidem a tothom a col·laborar-hi amb el seu donatiu. Admetrem en l'Administració: Estruch, 9, botiga, quantitats a aquest fi, fins tot el dia 20 de Novembre.

CORRESPONDÈNCIA

Miquel Cardona. — Es bastant imperfecta. Perfeccioni's.

M. C. (Ripoll). — Anirà.

C. P. — Mirarem de complaure-la.

Lluís G. Bover. — Molt agraïts de la seva remesa.

Pepeta Costa. — Anirà la «Marinenca».

Antoni Tarrats Mayola (Figueres). — Rebuda la bella poesia. Per què no ens envia contes?

Lluís Pomar. — Estudiarem la seva proposició.

Maria Roig. — Rebuts els seus treballs. Tots aniran.

Joan Benaïges. — Mirarem de complaure'l.

Esteve Busquets. — Igual li diem.

P. Jomagu. — Rebuda la prosa.

Modest Costa. — Espera torn.

Esteve Calzada. — Entren en cartera.

Mossèn Josep Rodó (Lloret de Mar). — Rebuda la seva carta particular. Confiam amb la seva col·laboració l'any vinent.

Lluís Calafat. — Rebuda la prosa.

Manuel Valldeperas. — Molt agraïts dels seus ofers, que amb molt gust acceptem. Aviat li escriurem.

Carmina Cortès i Flors. — Ens plau la seva poesia. Anirà al número que ve.

PUBLICACIONS REBUDES

El Borinot, de Barcelona. — Endavant i Saba Nova, de Rubí. — La Rialla, Aubada, Joventut, Faràndula i El Eco de Badalona, de Badalona. — El Llamp, de Gandesa. — La Punta i El Eco de Sitges, de Sitges. — Baix Penadés, de Vendrell. — Alt Empordà, de Figueres. — La Branca, de Balaguer.

Anuncieu els vostres productes en el cine amb els cristalls

≡ VICTORIA ≡

ENCÀRRECS:

S. Francisco de A., 57 :: BADALONA

Protegiu
als anunciants

RETÒRICA
i
POÈTICA

Ensenyament ràpid; tecnicisme
i pràctica.

Conferències particulars de lite-
ratura i costums.

El·legància d'istil i demés.

Lliçons de metrificació a càrrec
del literat

Carles Sanahuja

DESPATX: Tallers, 62, 3.er

CALÇATS
A. RASPALL

13, Portaferrissa, 13
BARCELONA